

i Ansigtet. Men hvad der i øvrigt vil komme efter, vil være mindre sikkert. Den værste Belejring, Kjøbenhavns Befæstning vil faa at udholde, vil i Fremtiden være af den offentlige Mening, og i den Henseende tror jeg nok, at vi ganske rolig kunne afvente Fremtiden. Der er andre Ting, der komme op paa den politiske Horisont, og som ville have Indflydelse derpaa, saaledes Anlægget af Nord-Østersøkanalen, den store Kanal, som Thyssland anlægger i disse Aar fra Elbens Munding til Kieler Havn. Hvorfor anlægges den? For at Thyssland kan faa en Forbindelse mellem sin Nordsø- og Østersøflaade. Det bliver en strategisk Linie, som Thysslands Fjender naturligvis ville true og angribe, naar de kunne komme til det, men det bliver saa godt som umuligt Syd fra, hvor Thyssland har sin stærke Hærmagt, og næsten umuligt Øst eller Vest fra, selv om den angribes af en fransk Flaade fra den ene Side eller en russisk fra den anden. Saa er der kun et Sted, hvor Kanalen har sin Afslutning, det er mod Nord, fra Sylland. Der have vi det strategiske Tvingepunkt, flyttet fra Kjøbenhavn over mod Vest, over mod Sylland. Saa længe som Danmark indtager den Stilling, som det gør, idet man ikke ved, om det vil holde sig fuldstændig neutralt i Tilfælde af Krig, er Thyssland vor farligste Modstander, og i Tilfælde af Krig vil Thyssland blive vor farligste Fjende. Men i det Øjeblik, man kan gøre det klart for Thyssland, ligesom jeg haaber, at man skal kunne gøre det klart for andre Magter, at det er vort eneste Ønske, at Danmark neutraliseres, saa forvandles Thyssland til vor bedste Ven og Forbundsfaelle. Ikke des mindre skulle vi i et saadant Tilfælde tage det første Stød af, og da komme vi til et Forsvar, som den højtærede Marineminister burde have gjort sig til Talsmand for, et Forsvar, hvorved vor Flaade og Hær mødes paa vore Kyster, og det ikke alene paa Sjælland, men ogsaa i det øvrige Danmark. Ved en Samvirken der paa en fornuftig Maade tror jeg, at vi tillige kunne konstatere vor Neutralitet. — Jeg vil i Forbindelse hermed sige et Par Ord til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Golding). Det er ham, der nærmest har bragt mig til at tage Ordet her i Dag. Det ærede Medlem brugte et Udtryk i Gaar, hvor han sigtede til dem, der ville Fred for enhver Pris — jeg ved ikke, hvem det ærede Medlem særlig sigtede til, men jeg har Grund til at tro, at han mente de saakaldte Fredsvenerer, som jeg regner mig med til. Der findes ganske vist saadanne Fredsvenerer, som ville Fred for enhver Pris: det er Kvæ-

ternes Standpunkt, ikke vort; men det er en Anskuelse, som jo hviler paa Bjærgprædikenens Ord, og som man derfor ikke kan andet end have Agtelse for. Jeg tror dog ikke, der er nogen her i denne Sal, som staar paa dette Standpunkt. For 5 Aar siden var der et Medlem, som stod paa dette Standpunkt — jeg skal ikke nævne hans Navn; men for Øjeblikket tror jeg ikke, der findes nogen Repræsentant for dette Standpunkt her. Men vi, der kaldes Fredsvenerer og anse det for en Ære at være det, vi mene ikke des mindre, at en Stat ikke alene er berettiget men forpligtet til Nødværge, naar den bliver angreben. — Jeg vil i Forbindelse dermed sige et Par Ord i Anledning af en Ytring, som kom i Gaar fra det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen), en Ytring, som jeg tror let kunde misforstaaes, det var om Skjold og Sværd, denne Udtalelse drejede sig. Ved flygtig Gennemlæsning tænker jeg, at der kan lægges forskellig Mening ind i dette Udtryk, og ved første Betragtning tager den sig meget grist ud, men jeg tror, der kan lægges en Mening ind deri, som jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde anerkende. Ved første Øjeblik mener man jo nemlig, at der dermed menes, at Krigsmagten skal kunne bruges ogsaa udadtil, til Angreb, maaske i Forbund med andre Lande. Jeg vil dog være en bestemt Modstander af, at man førte en saadan Tanke frem, naar man holder sig til en streng Neutralitetspolitik. Hvis man vil sige, at enhver Del af en Forsvarsmagt, om den end er bestemt udelukkende til Forsvarsmagt, saa dog ikke des mindre maa siges at have et stærkt Angrebmoment i sig, saa er jeg enig med det ærede Medlem; for det ved jo enhver, som kender en lille Smule til Krigsførelsen, at Angriberne i Almindelighed ere stærkere end Forsvarerne, og at der er en Fordel ved at gaa angrebsvis til Værk, og forudsat at Angrebet føres inden for vort eget Land og Territorium, saa er det jo fuldstændig rigtigt at sige, at vor Krigsmagt ikke alene bør have et Skjold, men ogsaa et Sværd. — Paa den Maade ønsker jeg gjerne at fortolke det ærede Medlems Ord.

Jeg omtalte for Anfælgeligheden af Neutralisering. Dette Spørgsmaal har ogsaa været fremdraget af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Kjær), som tænkte sig, at han under disse Forhold kunde finde sig i at gaa ind paa Kjøbenhavns Befæstning, dersom dette nemlig var en Betingelse, som Stormagterne satte for Neutraliseringen. Der kan jeg paa ingen Maade være enig med det ærede Medlem, jeg tror, at naar man gjorde Debet og Kredit op i den Henseende, saa burde man hellere vente